

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUȚI EVANGHELIA

SPERANȚA

Ianuarie 2020

Anul 7, Nr 71

2020

Mai multă lumină în Noul An

Pitt Popovici

Interviu cu păstorul Ilie Cimpoca

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph.
0423659724, email: sperantaus@gmail.com

Un An Nou binecuvântat
2020

Mesaj de Anul Nou

Păstor Viorel Iuga

Dacă ai sănătate, resurse financiare, o familie unită, prieteni buni, o locuință, un serviciu sigur, poți spera la Sărbători Fericite. Dacă-L ai, însă pe Domnul Isus Cristos ca Salvator și stăpân, poți fi sigur de Sărbători Binecuvântate.

Fericirea este relativă și efemeră, binecuvântările sunt avantajoase și veșnice. Fă tot ce ține de tine să ajungi în zilele de sărbătoare având o relație bună cu Fiul lui Dumnezeu.

În funcție de starea ta prezentă, regretă și abandonează păcatele, crede în Domnul Isus Cristos și urmează-I cu strictețe toate poruncile. Atunci, indiferent unde te-ai afla și ce ai avea, ești bogat și fericit.

„Cine are pe Fiul are viața”.

Damaris Mocanu, o voce minunată pusă în slujba Domnului.

Mulțumim Domnului pentru dedicarea tuturor tinerilor de la Biserica Baptistă Harul

Correspondentă Sarah Văran

Mai multă lumină în Noul An

Pitt Popovici

La o întrunire de teologi creștini, se discutau cu înflăcărare anumite chestiuni religioase. Între ei era unul foarte distins, cugetător adânc și bun credincios. În timp ce toți ceilalți își susțineau părerile într-un fel sau altul, acesta tot timpul scria ceva pe o foaie de hârtie ce o avea în față. Toți credeau că la urmă va lua și el cuvântul, dar el a tăcut. La terminare el s-a sculat și a plecat, lăsând hârtia pe masă. Unii foarte curioși, s-au repezit la hârtie și au fost foarte șocați de ceea ce au văzut scris. Toată hârtia era plină cu cuvintele: „*Mai multă lumină, Doamne! Mai multă lumină, Doamne!*”. În problemele ce se discutaseră, el recunoștea că are nevoie de mai multă lumină de la Dumnezeu. Și poate din discuții a constatat că și ei aveau nevoie de mai multă lumină de sus.

Aceeași rugă cred că o putem avea și noi astăzi. Într-o lume cu o civilizație atât de avansată, avem totuși nevoie de mai multă lumină de sus. Lumina pământului nu ne este de ajuns. Am ajuns să stăpânim solul, subsolul, adâncul oceanelor și văzduhul, dar nu ne putem stăpâni pe noi înșine. Am ajuns să teleghidăm rachete și sateliți, dar nu ne putem ghida pașii noștri să nu meargă la păcat. Știința, care trebuia să fie o binecuvântare pentru omenire, fermentată fiind de germele urii, a creat o monstruozitate de care toți sunt îngroziți, căci nu știm clipa când un nebun poate apăsa pe un buton și să ne prefacă pe toți în scrum. Într-o civilizație care a scurtat în chip uimitor distanțele și în care oamenii ar trebui să trăiască în dragoste cu toți ca frați, constatăm cu durere că ura crește tot mai mult și oamenii se sfâșie mai rău ca fiarele. Omenirea e înșelată în așteptările ei. Nici sistemele filozofice, nici cele politice, nici tehnica nu i-au putut da mulțumirea și fericirea dorită. Lumea a ajuns într-o prăbușire morală și spirituală. Binelui i se zice rău și răului bine. Câtă nevoie e azi de cunoașterea adevărului!

Adevărul cu privire la starea ta de păcătoșenie, cu privire la mântuire, cu privire la viața după moarte, la veșnicie. Biblia este standardul divin al adevărului (Ioan 17:17). Pentru fiecare păcătos trebuie să repetăm rugăciunea lui Elisei: „*Doamne, deschide-i ochii să vadă!*”. Păcătoșii care beau păcatul ca apa, cei ce vânează ocaziile spre a trăi în desfrâu, în beții, în înșelăciune, în minciună, au nevoie să vadă că păcatul nefericește și trupul și sufletul. Doamne, deschide-le ochii să vadă! Cei ce s-au îngrijit până azi numai de trup, trebuie să-și dea seama că au și suflet, că viața lor nu se sfârșește la groapă, ci urmează veșnicia. Doamne, deschide-le ochii să vadă! Cei ce poartă doar numele de creștin, dar trăiesc ca și păgânii, ei trebuie să înțeleagă că în Cer nu se intră pe baza unui nume, ci pe baza mântuirii prin Cristos Domnul. Doamne, deschide-le ochii să vadă! Slujitorii altarelor și ai amvoanelor, precum și toți mântuiții, au nevoie să înțeleagă marea poruncă a lui Cristos Domnul și nevoile arzătoare ale lumii pierdute. Doamne, deschide-le ochii să vadă! Și toți cei credincioși trebuie să-și dea seama că slujesc pe Dumnezeu care poate totul, și că nu trebuie să se înspăimânte de nimic. Doamne, deschide-le ochii să vadă!

Poate în zilele acestui an nou mulți vor fi asaltați de probleme sau de dușmani, ca Elisei (vezi 2 Împărați 6:13-17). Și uneori vin prin surprindere. E bine să nu ne pierdem cumpătul, ci să cerem lumină de la Domnul. Elisei, asediat fiind, a rămas totuși calm, căci el a văzut ce alții nu au văzut. Dumnezeu e în control. El poartă grijă de ai Săi. Noi trebuie să ne încredem pe deplin în El și să fim gata să-L slujim cu bucurie. Domnul să ajute pe fiecare cititor să-și vadă nevoia sa de Mântuitorul, să-L primească și atunci va avea un an fericit și o veșnicie fericită.

<https://pittpopovici.wordpress.com/>

„*Doamne, deschide-i ochii să vadă!*”

ÎȚI MULȚUMESC, PĂRINTE...

Îți mulțumesc, Părinte, că dintr-un boț de lut
Tu m-ai creat femeie, prin binecuvântare.
Dumnezeiesc cuvântul din Tine m-a născut,
Ca după chip și suflet, să-ți fiu asemănare.

Și mi-ai zidit o lume în spațiu și în timp
Și talpa mi-ai sădit-o în verde ne-nceput,
Lăsându-mi veșnicia descrisă-n anotimp
Și drumul lung spre Tine, ce-l am de străbătut...

Și ai sădit și iarbă și flori ai semănat,
Ca pașii mei prin ele să treacă mai ușori,
Ca să nu-mi fie teamă, de ceruri m-ai legat
Cu fire de lumină și îngeri păzitori!

Îți mulțumesc, Părinte, că bine ai știut
De toate cele câte aduce-mi-or folos
Și mi-ai trimis în cale bărbatul, conceput
Să fie ca și Tine: și bun și luminos!

Din trupul meu făcut-ai izvor de apă vie,
Menit la piept să strângă al pruncilor surâs!
Să pot trimite-n lume și viață și iubire,
Chiar dacă trec prin mine și zâmbete și plâns.

Și mi-ai lăsat poruncă să înmulțesc talanții,
Când îmi șoptești prin îngeri atâtea poezii,
Să pot așterne versuri, din care generații
Citi-vor adevăruri și-atâtea nostalgii.

Îți mulțumesc, Părinte, că mi-ai lăsat o cruce –
Necruțătoare armă, dușmanii de-or veni,
Să-l pot salva pe suflet, când plânge la răscruce,
Să nu se depărteze de Tine, orice-ar fi!

Doar tu îmi numeri pașii, prinzându-mă în brațe,
Când, rătăcind prin viață, adesea mă împiedic,
Din lacrimile mele, făcându-mi fortăreață,
Tu mă ridici din brazdă și mă înveți să predic.

Tu mi-ai trimis prieteni, durerea să-mi aline
Și rănilile făcute de cruntele trădări,
În ochii lor, blajinii, Te recunosc pe Tine,
Acel ce îmi deschide cărările spre zări!

Eu nu găsesc cuvinte și nu-ndrăznesc, știi bine,
După atâtea daruri, Părinte, să mai cer...
Te rog numai un lucru, să fii și-atunci cu mine,
Când m-oi preface iarăși în lut și în eter...

Și dacă într-o zi
la ușa mea vei bate...

Și dacă într-o zi la ușa mea vei bate,
Cu tălpile-nghețate de geruri la chindii,
Aș vrea să fiu acasă, așa precum se cade,
Să-Ți pot deschide ușa, când Tu la mine vii!

Să pot aprinde focul, să încălzesc camera,
Cu încălțări și haine în prag să Te aștept,
Ca să nu degeri, Sfinte, Acel ce duci povara
Păcatelor din lumea ce judecă nedrept.

Să pregătesc bucate, să Țe așez la masă,
Apoi ca doi prieteni cu drag să ne vorbim...
Ce fel de sărbătoare fără de Tine-n casă?
Și cui să-i cânt colindul cu glas de heruvim?

Iar rănilile făcute de oameni și de cuie,
Cu lacrimi de iubire, Preasfinte, Ți-aș spăla.
La mâini și la picioare, pe cele de la funii
Aș vrea să ți le vindec, Cristoase, de-aș putea...

Mereu deschisă-i ușa, chiar dacă plec departe
Și rătăcesc adesea prin lume pașii mei,
Eu Ți-am lăsat și cheia ascunsă într-o carte,
Să faci popas la mine în inimă, de vrei...

Și candela-i aprinsă, de veghe la fereastră,
Ca nu cumva cărarea spre mine să n-o vezi,
Că m-aș simți orfană, săracă-n lumea noastră
De n-ai veni la mine ca să mă vizitezi.
.....

Seară de colinde la Biserica Harul

Păstor Dorel Brânduş

Păstor Mircea Filip

22 Decembrie 2019, la Biserica Harul a fost o seară de sărbătoare. Corul bărbătesc dirijat de fratele George Opreţescu a cântat colinde şi a slăvit pe Domnul Isus, care a venit să aducă mântuire pe pământ. Au fost vizitatori din toate Bisericile din Melbourne.

De asemenea, a fost prezent dl. Ben Todică de la Triple zzz Radio, vizitatori din Comunitatea Română, musafiri din România, păstorul Ilie Cimpoca, Mircea Filip din Arizona, SUA, care a predicat Cuvântul Domnului (vom reda spicuiri din predicile păstorului Mircea Filip în ediţiile următoare).

Seară de Colinde la Biserica Maranata

Dirijorul George Opreţescu împreună cu corul bărbătesc conduce întreaga Biserică în închinare, aducând vestea minunată:

„O, ce veste minunată!...
Într-un mic sălaş, lângă-acel oraş, S-a născut Mesia”.

A Celui ca ne-a răscumpărat să fie gloria şi închinarea.

Copiii Bisericii Maranata aduc jertfa lor pe altarul Domnului:

„Veniţi prunci cu toţii, veniţi, alergaţi,
La Betleem, grabnic, în grajd v-adunaţi!
Vedeţi bucuria, ce Tatăl de sus
În noaptea-asta sfântă, la toţi ne-a adus!”.

Biserica Speranța și Biserica Harul împreună la Cina Domnului

În duminica din 1 Decembrie 2019, Biserica Baptistă Harul a răspuns cu bucurie invitației făcute de Biserica Baptistă Speranța de a lua Cina Domnului împreună. Păstorul local, fratele Daniel P. Nicolici, a mulțumit Domnului pentru acest prilej de unitate în Biserica Sa. Păstorul Bisericii Harul, Dorel Brîndaș, a deschis timpul de slujire spunând: „Câtă bucurie există în Cer atunci când copiii lui Dumnezeu, răscumpărați prin jertfa Domnului Isus Cristos, vin cu toți împreună la închinare. În această dimineață, Domnul ne-a invitat pe toți la masă și suntem privilegiați, suntem onorați să stăm împreună la masa Domnului”. Apoi a recitat o poezie a poetului Simion Felix Marțian, referitoare la acest eveniment. Redăm această poezie atât de mișcătoare, potrivită cu aceste momente:

CINA DOMNULUI

Isuse, sunt de-a dreptul copleșit
Și inundat de valuri de lumină
Văzând că printr-un har nemărginit
Sunt, astăzi, invitatul Tău la Cină.

Mă las de invitație pătruns,
Dar rostul ei nu-l înțelege firea:
Prin ce mister adânc, de nepătruns,
Poți sta la masă cu... dumnezeirea?

Însă Tu vrei în jurul Tău să ai
Pe toți ai Tăi, gătiți în haine sfinte,
Serbând aici, ca într-un colț de rai,
O Cină de aducere-aminte.

O pâine frântă, ca și trupu-Ți frânt,
Ne reunește-n trup de adunare
În care strâns legați de Duhul Sfânt,
Îți suntem Ție, Doamne, mădulare.

Când rodul viței curge în pahar
Ca semn al legământului salvării,
Vedem curgând pe cruce, la Calvar,
Din răni divine, sângele iertării.

M-ai invitat, Isus, la masa Ta
Și trebuie să vin cu mâini curate;
Eu m-am spălat, dar străduința mea
Să mă sfințească pe deplin nu poate.

Doar Tu poți, Doamne, să mă curățești,
Ca pe-un copil luându-mă de mână,
Și-apoi, spălat, să mă învrednicești
Să stau și eu cu oaspeții la Cină.

Îți mulțumesc că-s printre invitați,
Spălat, sfințit, învrednicit de Tine,
Să stau la masa Ta cu mii de frați,
Cu care vom serba și-n slăvi divine.

Fratele Nelu Albu a cântat cântarea
fratelui Alexandru Groza:
„Eu te-ntreb dacă știi ce-i mântuirea,
Dacă n-ai uitat că Isus a murit?
Ai tu timp să meditezi,
Să te rogi și să lucrezi?
Nu cumva îngrijorările te-au năpădit?”.

Acestea sunt întrebări pe care ar trebui să
ni le punem fiecare.

La ora de rugăciune,
fratele Ovidiu Hălmăjan a
îndemnat Biserica la
vestirea Evangheliei,
aceasta fiind slujba fiecărui
credincios. A citat din
Fapte 20:24.

Tânărul Alex
Mocanu a lansat
peste Biserică
întrebarea: „Ce
ar face Isus?”.
(WWJD)

Păstorul Dorel Brîndaș a continuat predica din care spicuim:

Invitația de a lua parte la Cina Domnului ne demonstrează dragostea Domnului Isus Cristos. Când Domnul face această invitație, nu are favoriți, în fața Lui toți suntem egali.

Sunt multe crize în lume, financiare, politice, sociale, chiar crize de familie, dar aș mai adăuga încă una: criza dragostei Agape, a dragostei jertfitoare, când ești gata să lași din tot ce este al tău și să jertfești pentru Domnul. Aceasta este dragostea care spune: „te iubesc, chiar dacă nu meriți”. Care spune: „te iert, chiar dacă tu mă urăști”, „te ajut, chiar dacă nu meriți”. Așa a făcut Domnul Isus, ne-a iertat sumedenia păcatelor noastre și noi n-am meritat.

Invitația pe care ne-a făcut-o Domnul de a lua Cina împreună ne demonstrează că noi suntem una. Cu toții facem parte din Familia lui Dumnezeu. Aceasta este o mare onoare care ni s-a oferit. Chiar dacă suntem la kilometrii distanță, în Duhul nostru suntem uniți. Faptul că am fost invitați aici a arătat dragostea Bisericii Speranța pentru noi. Chiar dacă suntem două Biserici, suntem o singură turmă și avem un singur Păstor și un singur Dumnezeu, Stăpân al Universului, binecuvântat să fie Numele Lui, în veci. Amin.

Tinerii de la Biserica Harul au cântat spre slava Domnului:
„Aleluia! Tu ai biruit, Tu ai biruit!
Aleluia! Isus, lumea Tu ai biruit!”.

Prima Biserică Baptistă din Australia a venit la Ieslea din Betleem cu închinare prin cântări de mărire pentru Domnul Isus cel întrupat, prin poezii, prin vestirea Evangheliei, prin rugăciuni de laudă și mulțumire. Păstorul Teofil Ciortuz a reamintit cuvintele proorocului Isaia: „Pe pământul în care acum este necaz, va răsări lumina”. Pentru că urma să vină Cristos, Lumina lumii, a Lui să fie gloria în veci. Amin!

BISERICA PENTICOSTALĂ PHILADELPHIA - ULTIMELE EVENIMENTE

Luna Decembrie 2019 a fost deosebit de bogată și binecuvântată prin evenimentele desfășurate în BPR Philadelphia:

Duminică 01/12 a fost primită ca membră a Bisericii, sora Roxana Dan. Sora vine din România, s-a căsătorit cu fratele Marius Dan și a cerut să devină membră la Philadelphia. Tot în data de 01/12 am primit vizita tinerilor din Biserica Baptista Maranatha, însoțiți de fratele păstor Cornel Ghiță. A fost o seară deosebită de închinare, prin cântare, rugăciune și Cuvânt. Tinerii de la Philadelphia și de la Maranatha, împreună, au cântat spre slava Domnului.

În data de 08/12 s-a desfășurat Adunarea pentru vot de confirmare în poziția de păstor coordonator a fratelui păstor Gabi Izsak. Adunarea constituită a dat un vot de confirmare fratelui păstor și suntem recunoscători Domnului și pentru aceasta!

În data de 15/12, la Serviciul divin de dimineață a avut loc binecuvântarea noului născut, Samuel Elias Răducu. Părinții Ovidiu și Tania l-au adus, prin credință, înaintea Domnului, și slujitorii Bisericii, fratele păstor Gabi Izsak și fratele diacon Petrică Tarcea au oficiat această lucrare; bunicul micuțului Samuel, fratele Liviu Răducu, s-a rugat și a mulțumit Domnului! Pentru toate aceste lucrări dăm slava Domnului! În numele conducerii BPR Philadelphia, vă dorim Sărbători Fericite și La mulți ani! Consemnează păstor Gabi Izsak

Biserica nu a vrut să moară...

David Lavric

După ce am aterizat în Vancouver, am căutat repede cel mai experimentat om din zonă să-mi explice istoria Bisericii pe care urma să o păstoresc și să mă îndrume pe cât se poate. Nu cunoșteam comunitatea, nu aveam familie în Biserică, nici prieteni, și pe lângă toate acestea abia terminasem seminarul. Pastorală o știam de la tata, însă nimic mai mult. Aveam cu mine pe soția mea Manana, Evanghelia, câteva schițe studențești de predici și 2-3 cărți ce mai încăpuseră în geamantan. Eram singuri.

Respectiva persoană m-a informat rapid și fără tact că biserica este moartă și că venirea mea aici nu este nimic mai mult decât o ambiție a unora, și că am greșit că am ales să mă împiedic de unul singur de brazdele prea tari pentru spiritul meu copilăresc și proiectele naive. A plătit el consumația și ne-am despărțit.

Am început slujirea, de fapt nu am avut altă șansă. Fusesem aruncat de Dumnezeu într-un bazin în care dacă nu învățam repede să înot m-aș fi înecat într-o clipă. Așa lucrează Dumnezeu cu oamenii tari, nu stă prea mult la discuție,ăștia sunt foarte rezistenți în fața presiunilor Duhului și atunci pur și simplu îi aruncă în lucrare. Lucrarea în sine este forma prin care Dumnezeu îi prelucrează. Așa că pentru multă vreme am încercat doar să țin capul deasupra apei.

Pentru toți cei care cred că noi plecăm în diaspora pentru a avea o viață mai bună, îi provoc să vină în schimb de experiență. Aici lipsesc multe din elementele de

acasă; lipsește coeziunea dată de geneza geografică, fiecare este din altă parte a României. Lipsește unitatea culturii bisericești, fiecare vine dintr-o altă Biserică, unde programul și cântările erau cu totul altele decât ale tuturor celorlalți. Lipsește omogenitatea etnică, suntem români, într-o țară străină, cu copii care nu sunt nici români și nici canadieni.

Pe lângă acestea, oamenii de aici sunt cu totul aparte. Unii dintre ei au călătorit săptămâni de zile în containerele vapoarelor, sau au stat închși în lagăre până să ajungă aici, mulți și-au luat carierele de la capăt, învățând o limbă nouă și luptându-se mereu cu handicapul de a nu fi fost născuți aici. Sunt oameni puternici, deștepți, ambițioși, pregătiți să lupte, informați și cu multe alternative. Bisericile locale au de multe ori predicatori și cântăreți mult mai buni decât ai românilor. Și din aceste motive Bisericile din diaspora trec prin schisme mult mai repede decât cele din țară; de multe ori o scânteie provocată de câteva cuvinte aspre poate să aprindă o lucrare de ani de zile.

Aici, una dintre cheile lucrării este să nu te lași prins în luptele de partide. Familiile sunt numeroase. Presiunea de a-ți asigura suportul uneia sau a alteia este ispititoare. Însă în momentul în care devii părtinitor, îți și poți pregăti valiza de plecare...(adică ar fi bine să ți-o pregătești singur, este o chestiune de bun simț). Acesta este sfatul pe care l-aș da tuturor celor care vin ca păstori peste ocean. Însă dacă faci așa, rămâi singur, la fel cum ai fost când ai venit.

În primii ani de slujire am făcut doar ce știam de la tata. Am predicat mult și cât am putut de bine și de fidel față de textul biblic. Am predicat expozitiv (nu cred că există un fel de predicare mai eficient). Biblia spune că darul credinței vine prin auzirea cuvântului, iar cuvântul este auzit atunci când CUVÂNTUL este rostit și explicat. Am predicat poate mai mult de 100 de predici pe an și am încercat să păstoresc individual, pe fiecare în parte. Am făcut vizite pastorale atât de multe încât în anumite perioade petreceam mai mult timp prin casele altora, decât în casa mea. Am observat că mulți dintre păstori au pierdut disciplina păstoririi individuale, și nu doar ei, ci chiar și Biserica; totuși, Cristos, după ce predica mulțimilor, intra în casele oamenilor (a lui Petru, a lui Matei, a lui Simon) și le predica acolo, sub acoperișul lor. Tot timpul Cristos a ținut în echilibru cele două forme ale slujirii sale. Ar ajuta mult dacă am recupera pastorală. Cred că multe dintre problemele Bisericii trebuie rezolvate direct în familii, înainte ca acestea să perturbe o întreagă congregație. Ca să faci asta, însă, te transformi în pompier. Dar pe mine nu mă deranjează; o fac cu bucurie (chiar dacă mai cârtesc pe alocuri), pentru turma care nu mai trebuie să se ardă din cauza unor chestiuni ce pot fi izolate.

De asemenea, trebuie să lupti pentru mărturia Bisericii: să o construiești, să o repari și să o protejezi. După câteva rupturi sau conflicte publice este greu să mai inviți pe cineva la pocăință. Gurile rele ale credincioșilor răspândesc zvonurile mai repede ca orice instrument tehnologic (fiecare Biserică are informatorii ei). Astfel, trebuie să ieși dintre ziduri și să corectezi percepția socială eronat formată sau să corectezi greșelile de atitudine. O soluție simplă este dezvoltarea colaborării cu Bisericile evanghelice din zonă. Deoarece conflictele sunt aici, între acestea. Cândva în istoricul lor, cel puțin majoritatea credincioșilor au plecat din aceeași Biserică mamă. Dar nimic nu este simplu... Uneori este mai grea colaborarea cu aceste Biserici decât cu asociațiile seculare.

Dar chiar și așa, merită încercarea și efortul, deși unele generații nu vor mai ieși niciodată din pustie. Nu ne putem împăca de la distanță. Iertarea este o chestiune ce implică o apropiere geografică, o întâlnire.

Mai mult, nu trebuie uitați tinerii. Ei nu pot crește spiritual într-un mediu agitat (adică vor crește și se vor dezvolta devenind agitatori). Biserica este propteala care trebuie să rămână dreaptă pentru ca ei să fie drepti.

Ei trebuie păstoriți individual. Unii au mai multe suferințe decât o întreagă Biserică. Trebuie iubiți, căutați, îmbrățișați, iertați și ridicați. Mulți dintre ei se simt străini în Biserica lor, pentru că, de fapt Biserica este a părinților lor. Biserica trebuie să devină Biserica generației de azi, fără a înceta a mai fi Biserica generației de ieri. Dacă lipsesc copiii sau bătrânii de pe băncile unei Biserici, atunci trupul va fi dezechilibrat. Lăsați-i să se roage și să cânte în engleză, spaniolă, franceză sau portugheză, predicați-le în limba lor și spuneți-le că Biserica este și a lor și că sunt parte din ea.

Și cu toate acestea, nu te aștepta să se întâmple minuni peste noapte. Minunile nu apar atunci când te descurci.

Dumnezeu nu are nevoie de oameni care pot face slujirea în regie proprie (aceia nu se califică!). Slujirea Bisericii lui Cristos nu este despre ce putem face noi prin Dumnezeu, **ci despre ceea ce face Dumnezeu prin noi**. Minunile vor apărea când nu poți de unul singur, și totuși rămâi credincios în lucrul încredințat.

Acum Biserica este mai vie ca oricând. Nu este moartă și nici nu a fost vreodată. Două, trei vreascuri nu vor avea puterea să înece o întreagă pădure și, în plus, noii brăduți care cresc se dezvoltă în pofida vreascurilor. Biserica este vie și va fi așa în veci de veci, pentru că nu este nici a mea și nici a lor... este a lui Dumnezeu. Să nu o mai revendicați. Să o lăsați să fie a lui Dumnezeu. Atunci apar minunile.

Am scris aceste rânduri pentru toți cei care slujesc, pentru cei care sunt la început, pentru cei descurajați și pentru toți cei care se grăbesc să îngroape Biserica, dar și pentru mine, ca să-mi amintesc și să mă regăsesc peste ani cu aceeași inimă!

MII DE OAMENI AMENINȚAȚI DE INCENDII ÎN AUSTRALIA

Încă din luna noiembrie au început să ardă păduri și zone uscate din Australia. Acum focul s-a extins în toată țara. Pădurile se aprind datorită temperaturilor ridicate care aprind frunzele de eucalipt care sunt foarte inflamabile. De asemenea nici ploaia nu ajută căci trăsnetele aprind alte zone neafectate încă.

Cele mai grave incendii continuă să ardă în estul Victoriei și pe coasta de sud a NSW, unde au murit opt persoane, altele sunt dispărute și sute de case au fost distruse.

Shane Fitzsimmons, comisarul serviciului de pompieri din mediul rural, NSW, spune că, în zilele ce urmează riscul de incendii va fi mai intens. Oamenii au fost avertizați să părăsească comunitățile amenințate de foc în sud-estul Australiei, întrucât sunt prognozate condiții meteorologice extreme pentru weekend.

„Toți trebuie să ne pregătim pentru condițiile mai dificile care urmează și care vor afecta din nou suprafețe mari de păduri”, a spus comisarul Fitzsimmons.

(Prin intermediul Revistei Speranța facem un apel la rugăciune ca Dumnezeu, la care totul este cu putință, să oprească aceste incendii devastatoare. Nota Redacției).

PROIECTUL DE LEGE PRIVIND LIBERTATEA RELIGIEI ÎN AUSTRALIA

Daniela Ion, Avocat, Perth WA

În decembrie 2018, Guvernul Australiei a propus un pachet de legi privind libertatea religioasă, pachet ce a cuprins următoarele acte legislative: **Religious Discrimination Bill; Religious Discrimination (Consequential Amendments) Bill și Human Rights Legislation Amendment (Freedom of Religion) Bill.**

După discuțiile avute cu reprezentanții Bisericii, ai grupurilor legale și comunitare, guvernul a prezentat, la începutul lunii Decembrie, cel de-al doilea proiect de lege privind libertatea religiei în Australia.

Care este scopul acestei legi

Legea privind libertatea religioasă (*Freedom of Religion Bill*) are ca scop să elimine, pe cât posibil, discriminarea unei persoane pe baza religiei sale.

Care sunt schimbările propuse pentru cel de-al doilea proiect

Al doilea proiect se referă la definiția unui „corp religios” și a defăimării (incitarea la ură și/sau violență), dar cea mai importantă schimbare se referă la cineva care suferă consecințe profesionale pentru o viziune religioasă pe care a exprimat-o în afara orelor de program, inclusiv pe rețelele de socializare. Această regulă a fost introdusă în mod specific ca răspuns la *Asociația de Rugby a Australiei*, care l-a învinuit pe Israel Folau pentru că ar fi publicat pe unul din conturile sale de socializare mesaje „homofobe” din Scriptură, ceea ce încalcă condițiile sale de angajare.

Se pare însă că noul proiect va permite angajatorilor să extindă restricțiile și la întâlnirile legate de muncă, cum ar fi pauzele de masă și petrecerile de Crăciun, dar ce va fi spus acasă sau postat pe *Facebook* în timpul liber va fi în afara activității angajatului și nu vor fi sancționate.

Proiectul, de asemenea, nu oferă dreptul lucrătorilor din sănătate să discrimineze pacienții în funcție de gen sau alte caracteristici. Notele explicative care însoțesc proiectul de lege spun că „o obiecție poate fi la o procedură, dar nu la o persoană”. Cu toate acestea, medicii și farmaciștii ar putea refuza să efectueze anumite proceduri (avortul), sau să elibereze anumite medicamente, cu condiția să refuze acest lucru pentru toți pacienții.

În cadrul primului proiect, organizațiile de caritate religioasă nu erau considerate „corpuri religioase” care beneficiază de protecție în ceea ce privește personalul - dacă aceste organizații erau angajate, în principal, în activități comerciale. Conform celui de-al doilea proiect, organizațiile caritabile religioase înregistrate ca „instituții publice binevoitoare” vor fi considerate organisme religioase, indiferent de implicarea lor în activități comerciale.

Noul proiect de lege clarifică, de asemenea, că taberele religioase și centrele de conferințe vor putea „ține cont de credință” atunci când vor decide dacă oferă cazare oamenilor, în timp ce spitalele religioase și centrele de îngrijire a bătrânilor pot face același lucru atunci când este vorba de personal.

Dacă nu sunteți de acord cu propunerile celui de-al doilea proiect sau dacă doriți să adăugați noi propuneri cu privire la libertatea religioasă, puteți trimite propunerile dumneavoastră până pe 31 ianuarie 2020 la următoarea adresa de email: FoRConsultation@ag.gov.au

Este un motiv de rugăciune pentru toate Bisericele. Voia Domnului să se facă și în această privință (NR).

IN MEMORIAM

Evangelistul Reinhard Bonnke, fondatorul organizației „Christ for All Nations”, a murit sâmbătă 7 decembrie 2019, la vârsta de 79 de ani. Bonnke și-a desfășurat cea mai mare parte a activității pe Continentul african, unde a predicat mai bine de 5 decenii. A fost supranumit „Billy Graham al Africii”. La cruciadele sale de evanghelizare au participat milioane de oameni, de-a lungul anilor, mulți dintre ei convertindu-se.

Sursa: <https://edituracasacartii.wordpress.com/>

PĂCATUL CARE NU SE IARTĂ, STUDIAT ÎN RAPORT CU CONDIȚIILE IERTĂRII

Păstor Ștefan Mănzat

Sunt câteva condiții ale iertării; să amintim doar trei dintre ele.

În Fapte 13:38,39 citim:

„Să știți dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor; și oricine crede, este iertat prin El...”. Cine nu poate crede în jertfa Domnului Isus nu poate fi iertat.

Citim în Fapte 3:19 îndemnul apostolului Petru:

„Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele...”. Cine nu poate să se pocăiască nu poate fi iertat.

În Matei 5:15 Domnul Isus spune ucenicilor, și ne spune și nouă azi: „Dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre”. Cine nu poate ierta pe cei ce i-au greșit lui, nu poate nici el să fie iertat.

păcat să ne stăpânească. Este bine ca, fiecare dintre noi, să nu ne jucăm cu păcatul, pentru că și un păcat care ar putea fi considerat mic, ar putea ajunge să fie un păcat care să nu se ierte. Asta doar dintr-o joacă a noastră cu păcatul.

Ca să nu ajungem în situația de a nu fi iertați, să ne folosim de *condițiile iertării* până avem această posibilitate. Fiecare dintre noi putem să credem acum, putem să ne pocăim acum, și dacă eventual avem probleme cu cineva, putem să ne împăcăm acum, putem să iertăm acum.

A trăi într-un anumit păcat este asemănător cu cineva care mergea pe apă într-un fluviu spre cascadă. Există o anumită limită, indiferent de cât de bun înotător ai fi, la un moment dat ajungând aproape de cascadă nu te mai poți opri. Nici noi nu trebuie să mergem spre cascada păcatului, spre locul de unde nu mai este posibilitate de întoarcere. Ce trebuie să mai facem? Să ne îndemnăm la pocăință unul pe altul. Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne ierte în chip desăvârșit pe fiecare dintre noi, în Numele și pentru jertfa Domnului Isus Cristos. Amin!

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit”. Evrei 6:4-6.

Meditați la aceste versete și o să înțelegeți că nu Dumnezeu exclude posibilitatea iertării, ci omul se autoexclue de la iertare. În aceste versete, când este vorba de neputință, nu e vorba de neputința lui Dumnezeu de a ierta, că Dumnezeu poate ierta, ci e vorba de omul care ajunge în neputința de a îndeplini condițiile iertării.

În ce privește păcatul care nu se iartă, e un pericol pentru oricare dintre noi, dar este de înțeles că, absolut, nici unul dintre noi nu are dreptul să stabilească pentru altul dacă păcatul făcut de acesta are posibilitate de iertare.

Este mai bine să urmărim învățătura Scripturii: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cereți-vă...” 2 Cor. 13:5. Deci pe voi înșivă, nu pe altul. Îmi aduc aminte de o perioadă când eram păstor în Arad și într-o localitate apropiată mă duceam pentru a da Cina Domnului. Diaconul Bisericii, care ducea Cina Domnului în acea Biserică, nu a vrut să le dea la toți. La terminare, câțiva mi s-au plâns că lor nu li s-a dat Cina. Nu mi-a venit să cred, așa că l-am întrebat pe diacon, care este situația. El mi-a răspuns: „E și normal că nu le-am dat!”, „De ce?”, l-am întrebat. „Pentru că nu merită să le dau, nu merită să ia Cina!”. l-am explicat că nu el hotărăște cine merită sau nu, nu el este pus acolo să cerceteze cine poate să ia sau nu Cina Domnului. Uneori îi vine cuiva în minte că el ar avea dreptul să-i cerceteze și pe ceilalți, când, în realitate, fiecare trebuie să se cerceteze pe sine însuși.

Există posibilitatea, pentru fiecare dintre noi, să ajungem la păcate mai grave, însă concluzia la care am ajuns este că dacă cineva încă îl iubește pe Dumnezeu și caută să se apropie de Dumnezeu, mai poate fi iertat. Dar la fiecare dintre noi, dacă un păcat are biruință în viața noastră, există pericolul ca acest

PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ DIN AUSTRALIA: PRIMELE COLINDE

Tinerii Primei Biserici Baptiste Române din Australia au slujit prin colinde la prânzul organizat de **Andrews Centre** pentru oameni nevoiași, în data de 16 Decembrie 2019 la *Biserica Anglicană St. James* din Dandenong.

După ce au cântat colinde și au cucerit aplauzele celor aproximativ 130 de ascultători, tinerii români le-au înmănat pungi cu cadouri de Crăciun pregătite de organizația *Endeavour Ministries*, la care lucrează ca voluntari săptămânal câțiva membri ai *Primei Biserici Baptiste Române* din Australia, dintre care enumerăm surorile Simona Bedreag, Adina Bradea și Florica Martin.

Conform învățăturii Domnului Isus, făcând astfel de lucruri pentru cei în nevoie, noi vrem să facem ca lumina noastră să strălucească pentru ca, „în ziua cercetării, ei să slăvească pe Tatăl nostru care este în Ceruri”.

Toată Gloria să fie a Lui!

Nașterea Domnului - Colinde, cadouri, cântări, bucurie! Bisericele Domnului - Australia

Perth, WA

Sunday School Christmas Program 2019

22 Decembrie
2019

SĂRBĂTOAREA
CRĂCIUNULUI
LA BISERICA
BAPTISTĂ DIN
PERTH, WA.

CHRISTMAS IN MYANMAR - "IN CHRIST MISSION"

God bless Myanmar and all those who donated to help the needy families and children.

With thousands of children and families being blessed weekly through IN CHRIST MISSION it's an absolute blessing to be part of such a wonderful mission. God is good.

Pastor Dorel Mureșan

Lenuta Neacsu: „Dai Li” (De ajuns mie!)

Slavă Ție, Doamne, că nu dezamăgești niciodată, nici măcar când timpul nu se mai măsoară în clipite de viață ci de veșnicie! Că te lași căutat și găsit de oameni atunci când devin simpli și smeriți...

Vezi tu, aflasem din acel Cuvânt, că Dumnezeu e mult mai aproape decât credeam eu pentru că în El trăim, ne mișcăm și suntem, „Căci în El avem viața, mișcarea și ființa” (Fapte 17:28).

Își găsisese în sfârșit loc, taman în sufletul meu Dragostea vie a Lui Dumnezeu, iar credința se cobora singură din minte spre inimă ca o „încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd” ...Și da, am fost și am rămas fericită!

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

De n-ar fi decât că Domnul m-a scos din mahalaua incertitudinilor și a minții, pentru a ajunge, ca Moise odinioară, pe pământul făgăduinței Sale, destul ar fi spre a-L binecuvânta și a-L aduce slavă!

Pentru că am trăit toate stările și culorile curcubeului, pentru că am trăit într-o săptămână toate anotimpurile, pentru că am pendulat între minus și plus infinit, nu pot să rostesc decât Dai Li!

Pentru că Tu ești atât de prezent, de parcă amândoi am fi o scenă din Evanghelie, pentru că ești Dumnezeu celor vii, pentru că m-ai înviat din morți de atâtea ori... O, Domnul meu și Dumnezeu meu!

De n-ar fi decât că Tu, Doamne, mi-ai dat inima, sufletul și puterea, dar și cugetul să merg după lumina Ta, destul ar fi spre a Te preamări!

Pentru darul de a-mi cunoaște părinții, pentru a avea cui să spun mamă și tată, pentru a simți în ei emoția și sentimentele pe care doar un copil le poate simți, mulțumescu-ți Ție, Doamne!

Și dacă în viața asta ca o umbră, ca un vis, mi-ai dat încrederea Ta, bunăvoința Ta și părtașia Ta pentru a fi mama copiilor mei și ai Tăi, Doamne, Te laud și Te fericesc, pentru că mă înveți încă o dată Cuvântul Tău prin viața și cuvintele copiilor mei!

Și pentru că nu m-ai lăsat pierdută în lumea asta mare, ci m-ai dorit MÂNTUITĂ, dăruindu-mi pe Fiul Tău ca Domn și Mântuitor, ce-aș mai putea eu șopti?. Mută de uimire în fața măreției Tale, mă înclin și spun : Dai Li! (De ajuns mie!)

Și mergând cu tine pe Cale, văd că secole și milenii trec de-a rândul, oameni și neoameni se nasc și mor, dezastrele nu se sfârșesc, numai Tu același ești, de la început până la sfârșitul veacurilor, căci Tu ai zis: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” (Matei 24 :35).

Și atunci cu tainic fior și dor nemărginit, Te iau deoparte și Ți spun ca între prieteni: Nu știu prin ce potriviri de întâmplări m-ai ales să slujesc cuvintele și Cuvântul, dar slavă Ție, Doamne, de ajuns dat-ai mie, Nușa, cea mai de pe urmă...

În Anul Nou

Lucica Boltașu

Să curgă lin seninul, în adieri de vânt,
Să-nngenunchez și-n pace, ușor să mă-nveșmânt,
Să strâng în pumn țărâna, să nu uit ce sunt eu,
Să Te slăvesc pe Tine, Preasfinte Dumnezeu.

Puzderia de stele ce văd pe firmament,
Să-mi lumineze viața și drumul ascendent,
De-nfiorări și trudă și toate ce-or mai fi,
Să nu țin seama Doamne, știind că Tu mă ții.

Suflarea ce mi-ai dat-o, să o sfințesc mereu
Și trupu-n curăție, că-s chip din chipul Tău,
Să mă avânt mai tare când sunt mai încercat,
Să urc pe cărăruie, spre locul mult visat.

În dragostea-Ți fierbinte, în dragostea dintâi,
Să mă-nfășor Isuse, Cuvântul, căpătâi
Să-mi fie! Și nădejde! Și candelă pe cale,
Să intonez Isuse, imnuri și osanale.

În Anul Nou pășit-am, cu tot atâtea visuri,
Tăiat-am de pe listă, erori și compromisuri,
Ne spunem c-o să fie mai bine, c-om lupta,
Cu și mai multă râvnă, să facem voia Ta.

Așa să fie Doamne! Prin Duhul Tău Cel Sfânt
Să ne-ntărim noi, frații și-n tainic legământ,
Să fim o jertfă vie, cu un miros plăcut,
Cuvântul să ne fie și platoșă și scut,

Iar coiful mântuirii să îl purtăm mereu,
Să spună lumea: „Acesta-i copil de Dumnezeu!”.
Să practicăm răbdarea în dragoste divină,
Cu-a Ta înțelepciune, să răspândim lumină!

Un fulgușor de nea

Valentin Popovici

Mi-a căzut ușor pe mână
Într-o seară, când ningeă,
Ca o mantie de zână,
Lin, un fulgușor de nea.

Am simțit atunci că-mi trece
În tot corpul un fior,
De parcă din zarea rece
Îmi venea un vestitor.

Mă gândeam: Ce frumusețe,
E-ntr-un fulg ce-a coborât
Într-o lume de tristețe,
Pe un drum așa urât...

Dar mă-ntreabă el îndată,
- De ce porți atât amar,
De ce-ai fața întristată,
Și-ți faci grijuri în zadar?

- Fulgușor alb de zăpadă,
Știi câte neazuri sunt?
Câte mii nu vor să creadă,
Și ce ură-i pe pământ?

Știi ce doină-n mine cântă,
Și ce greu e drumul drept?
Câte visuri se frământă,
Și se sting la mine-n piept?

Nu-i durere mai amară,
Decât să fii părăsit,
Să fii aruncat afară,
Și-apoi să fii răstignit...

Fulgul diafan îmi spune:
- Tatăl tău, și Tatăl meu,
Toate le va face bune,
De aceea-i Dumnezeu...!

- Da, dar chiar Mântuitorul
Suferea când L-au bătut,
Când îl condamna soborul,
Și El doar tăcea, ca mut!

...L-am privit a doua oară:
Fulgul cristalin de nea
Se topise-n lăcrămioară,
Și tăcut, acum plângea...

Photo by Stela

Interviu cu păstorul Ilie Cimpoca

În luna Decembrie și parte din Ianuarie, păstorul Ilie Cimpoca din România, la invitația Bisericii Harul Melbourne, a vizitat Australia și, cu această ocazie, a acordat un interviu Revistei Speranța, pentru cititorii noștri.

Reporter: Frate păstor Ilie Cimpoca, bine ați venit în Australia. V-aș ruga să ne spuneți câte ceva despre dumneavoastră, despre familie, slujba și activitatea la care v-a chemat Dumnezeu.

Ilie Cimpoca: Mulțumesc Domnului pentru harul pe care mi l-a dat să vin pentru prima dată în Australia, și mulțumesc pentru posibilitatea pe care o am de a depune o scurtă mărturie pentru cititorii Revistei Speranța. N-am avut harul să cresc într-o Biserică și într-o familie de pocăiți. M-am născut în Caraș-Severin, în satul Șușca, și am crescut într-o familie de credincioși ortodocși. Eram cinci copii, iar tatăl meu, de mic copil, mă lua la *Biserica Ortodoxă*, unde eu eram singurul copil între oameni bătrâni. Eram nerăbdător să se termine slujba la *Biserica Ortodoxă* ca să pot merge cu vecinii mei la *Biserica Baptistă*. Așa am mers, de copil, dimineața la ortodocși și după amiază la bapțiști. Între 1969 și până în 1973 am făcut școala profesională la UMT Timișoara. Eram nelipsit de la *Biserica Nr. 1* unde păstorea fratele Liviu Olah. Acolo eram un grup de tineri care, indiferent de școlile unde învățam, eram nelipsiți luni seara de la ora tineretului. În această perioadă Duhul Domnului m-a cercetat și mi-am predat viața în mâna Domnului. Am terminat școala în Timișoara și am venit acasă la părinți, la Moldova Nouă. Am început să lucrez la mină, timp în care, cu ajutorul Domnului, am reușit să termin liceul la seral. În același timp eram implicat în lucrarea Domnului în Biserica din Șușca, unde am crescut, dar nu am avut curaj să intru la Seminar pentru că, pe vremea respectivă, în anii 1977-1979, era un singur Seminar în București, erau puține locuri, cel mult 15, și se dădea examen din doi în doi ani. Împins de aspirațiile mele tinerești m-am decis să mă fac inginer. Eram căsătorit, soția m-a încurajat, iar Dumnezeu a îngăduit ca în toamna anului 1979, să intru cu succes la Institutul de Mine din Petroșani.

Reporter: Știm că Guvernul Comunist din acea vreme era potrivnic creștinilor. Cum ați reușit să fiți activ în Biserică și în același timp student la Universitate?

Ilie Cimpoca: După aproape patru ani de studii, Dumnezeu a îngăduit o prigoană în mijlocul credincioșilor evanghelici. Eram 14 studenți creștini care mergeam la cursuri, dar în fiecare duminică mergeam în misiune în Valea Jiului. Lucrul acesta nu a plăcut Securității. Din toamna anului 1983 am fost chemați în repetate rânduri la Senat și la Securitate. Ni s-au pus în față două variante: Ori cu Institutul ori cu Biserica. Cu toate că am încercat să explicăm că problema credinței este personală, făcută în timpul liber, ni s-a cerut să renunțăm la credință și cu părere de rău o spun, unii colegi s-au supus. Eu și un coleg de grupă, Levi Marian, ne-am adus aminte de ceea ce spunea odată marele român Nicolae Iorga: „Cel mai bun prieten al omului este conștiința, nu o ucide, las-o să moară odată cu tine”, și nu am acceptat compromisul propus de autorități. Din acest motiv, în 22

Decembrie 1983 am fost exmatriculați din învățământul superior.

A urmat o perioadă grea, am mers la București, am făcut audiențe la mai marii timpului, dar peste tot am avut răspunsuri negative. Mi-a vorbit Dumnezeu într-un mod deosebit, printr-un secretar de stat care ne-a văzut ancorați în credința noastră și ne-a zis: „*Domnilor, dacă nu aveți de gând să vă schimbați concepțiile trebuie să vă schimbați profilul. Nu o să ajungeți niciodată ingineri minieri*”. Am înțeles atunci că Dumnezeu nu are nevoie de doi ingineri care să scoată cărbunele din mină, ci a avut nevoie de doi predicatori care să scoată răul din inimile oamenilor. A urmat o perioadă grea, pentru mine în Banat, pentru colegul meu în Zalău. Fiecare dintre noi aveam familii de întreținut, eu aveam două fete mici, una de câteva luni, una de un an și ceva, așa că am încercat să ne angajăm. Oriunde încercam, intervenea Securitatea. M-au amenințat că mă vor aresta și nu am să mai văd lumina soarelui niciodată. Cu greu am reușit să mă angajez la munca de jos, la lopată.

Reporter: Cum s-a împlinit această „*muncă de jos*” cu chemarea pe care ați avut-o de a predica Evanghelia?

Ilie Cimpoca: În fiecare sfârșit de săptămână eram implicat în lucrarea Domnului. Eram peste o mie de Biserici Baptiste în toată țara și 175 de păstori. Era foarte greu, un păstor avea 7 - 8 Biserici. Am fost ordonat ca păstor și chemat să slujesc între Moldova Nouă și Oravița. A venit Revoluția în 1989. Împreună cu prietenul meu, am făcut un memoriu la Institutul Minier ca să ne putem termina facultatea. Am fost chemați la Rector căruia prietenul meu i-a spus: „Domnule rector, acum nu suntem numai credincioși bapțiști, suntem păstori bapțiști”. Erau alte vremuri dar aceeași oameni... Totuși ni s-au facilitat toate nevoile pentru a sluji ca păstori și a continua studiile. Dumnezeu ne-a ajutat să dăruim câte o Biblie profesorilor și să le vorbim ore întregi despre Dumnezeul nostru. Totuși, după ce am terminat facultatea am renunțat la inginerie și, de peste 35 de ani, prin Harul Domnului slujesc în câteva Biserici.

Reporter: Spuneți-ne câteva amănunte despre familia dumneavoastră și felul actual al lucrării dumneavoastră.

Ilie Cimpoca: Prin Harul Domnului am o soție credincioasă care a fost mereu alături de mine. Avem două fete și doi

băieți. La momentul potrivit am botezat fetele în Biserică. Localitatea noastră are cam 400 de locuitori, dar într-o perioadă aveam în Biserică 110 membri și 50 de copii, o orchestră de 30 de copii. Acum trăim în nostalgia anilor trecuți, când în școala unde am făcut clasele primare eram 50 de copii. Acum sunt 7 copii toți. Școala din sat s-a închis și copii se adună la Comună. Dar în ciuda problemelor încă ne adunăm la Biserică între 50 și 70 de credincioși.

Reporter: Cunoaștem că mulți oameni din România, în special tineri, părăsesc țara căutând o situație mai avantajoasă în Europa. Care ar fi răspunsul Bisericii la această situație, există un remediu, o rezolvare?

Ilie Cimpoca: Aceasta este realitatea. Luna trecută am fost la Oradea, la o conferință, în jur de 100 de păstori, între care și fratele Paul Negruț care a zis: „*Fraților, ar trebui să ne trezim, să nu fim recunoscuți în istorie ca gropari ai Cultului Baptist*”. Asta este de fapt realitatea, oficiem mai multe înmormântări decât botezuri. S-a constatat o scădere serioasă în rândul baptilștilor din România. De la 137 000 câți eram înainte de Revoluție, am scăzut la 70 000. Sunt mai multe cauze care au dus la aceasta, dar părerea mea, după o slujire de aproape 40 de ani, este că acolo unde credincioșii lucrează mai mult pentru pământ decât pentru Dumnezeu, mărturia Bisericii lasă de dorit și oamenii se îndepărtează. Sunt totuși destule Biserici și familii care caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, acolo mărturia este bună și Dumnezeu dă binecuvântări, oamenii vin la credință, se botează și formează Biserici.

Reporter: Știm că Oltenia este o zonă aridă din punct de vedere spiritual. Cum vi se pare lucrarea din acea parte a țării?

Ilie Cimpoca: În 1975 în toată Oltenia erau 4-5 Biserici Evanghelice, la Craiova, la Potcoava, Turnu Severin și încă două, trei localități. La ora actuală, în Oltenia, în fiecare oraș și comună sunt Biserici. Mulți tineri din Ardeal, din Banat au plecat în misiune în zona aceasta. Acum sunt 60 de Biserici. Eu merg destul de des în misiune în Oltenia. După Revoluție s-au plantat câteva Biserici unde am avut harul să slujesc, la Izverna, de exemplu, o Biserică destul de mare lângă Baia de Aramă. Datorită faptului că aceste Biserici nu au resurse să-și susțină financiar păstori, aceștia, dacă se deschide o ușă în altă parte, pleacă. Slujirea în Oltenia este într-o situație critică datorită sărăciei materiale din această zonă.

Reporter: Sunt suficienți lucrători care misionază la sate?

Ilie Cimpoca: Am un prieten din America, misionar în zona Caransebeș, care a pregătit 200 de tineri ca să devină păstori. Cu durere spun, înainte era un singur Seminar, avea 10-15 locuri și erau 100 de tineri care doreau să se

pregătească. Acum sunt Seminarii și Universități creștine în orașele țării, dar nu mai sunt candidați. Realitatea este că au plecat din țară cinci milioane de tineri, care lucrează în străinătate. Puținii credincioși pe care-i am în Biserică, și așa este și în alte Biserici, sunt dedicați în a plăti prețul, să meargă în misiune, să se jertfească, să se pună la dispoziția Domnului așa cum au făcut-o înaintașii noștri. Cu patru ani în urmă, în vara anului 2016, văzând starea bătrânilor, L-am rugat pe Domnul să mă lumineze cum aș putea să le vin în ajutor. Dumnezeu mi-a dat o viziune în acest sens. Am cumpărat o casă abandonată în *Belobreșca*, satul cel mai împietrit, și într-o sută de zile am transformat-o într-un Centru Creștin de ajutorare a bătrânilor. Dumnezeu le-a schimbat inima și părerea pe care o aveau sătenii despre pocăiți văzând intenția noastră de a veni în ajutorul unor bătrâni fără nicio speranță. Primul bătrân l-am adus de la Spitalul din Moldova Nouă. Era paralizat, slab, sub 30 kg, netuns, nebărbierit. Nu putea să-și miște decât o mână, și mai era și flămând. Mi-a spus că provine dintr-o familie săracă din Teleorman. 55 de ani a fost cioban, când s-a îmbolnăvit a ajuns în spital fără nimeni de ajutor. Salonul acela a devenit câmp de misiune, iar în 13 Septembrie 2016, Salvarea Spitalului a adus primii doi bătrâni la centrul nostru. Prin bunătatea și mila lui Dumnezeu, la sfârșitul anului am avut 9 bătrâni. În anul 2017 am fost în America, am promovat lucrarea, am reușit să mai adun niște bani și am extins Centrul. La ora actuală avem 11 dormitoare, bucătărie, sală de mese și două săli pentru recreere. Avem 29 de bătrâni. Suntem singurul centru pe o distanță de 100 km. Primesc telefoane de la bătrâni care se roagă: „*Părinte, părinte, luați-mă și pe mine...*”. Dar nu avem loc amenajat pentru mai mulți. De aceea mă duc și în America și am ajuns și în Australia, să promovez lucrarea, să adun bani ca să mai pot cumpăra o casă și să mai aduc alți bătrâni. Am fost foarte bine primit în Australia, mulțumesc lui Dumnezeu. Fratele Busuioc a ținut neapărat să mă vadă înainte de a pleca în misiune în România.

Bătrânii, văzând comportamentul nostru, dragostea cu care-i înconjurăm, recunosc mâna Domnului în viața lor. Avem la dispoziție o mașină cu care îi ducem la Biserică, la Șușca, la Radna, sau în alte părți pe cei care vor să meargă, ortodocși sau pocăiți. De curând am avut un botez, și avem încă patru femei care s-au hotărât pentru Domnul și așteaptă să fie botezate. De sărbători, dar și în cursul anului, avem grupuri de la Biserici care vin la Centru, se roagă, aduc ajutoare, lucrează voluntar. De două ori pe lună, Primăria ne dă un autobuz și îi scoatem pe bătrâni la iarbă verde, într-un parc, unde servesc masa, și de fiecare dată le vestim Evanghelia.

Reporter: Este un motiv special pentru care ați ales să vă ocupați de bătrâni și nu de orfani?

Ilie Cimpoca: Sunt două motive. Primul este că nu prea sunt copii în zona noastră. Iar al doilea este că pe copii îi pregătești pentru pământ, eu îi pregătesc pe bătrâni pentru Cer.

Reporter: Frate păstor, un cuvânt pentru cititorii Revistei.

Ilie Cimpoca: Transmit cititorilor Revistei Speranța urările mele de har și prosperitate sfântă în anul 2020. Poate că acest an va fi anul în care Domnul Isus se va întoarce; să trăim pentru El, astfel încât să petrecem eternitatea împreună cu El și cu tot poporul Său răscumpărat.

Un grup de frați și surori de la Biserica Speranța
Îl laudă pe Domnul la Biserica Harul.

Tânăr talent: Robert Danici

Păstorul Ilie Marcu din Târgul
Lăpuș, Maramureș, a adus
salutul din 1 Corinteni 15:58:
„De aceea, preaiubiții mei frați,
fiți tari, neclintiți, sportiți
totdeauna în lucrul Domnului,
căci știți că osteneala voastră în
Domnul nu este zadarnică”.

Biserica Harul la Sărbătoarea Nașterii Domnului

Păstorul Mircea Filip din Arizona, US, a
încurajat Biserica de a urma călăuzirea
divină, la fel cum au făcut magii,
urmând călăuzirea stelei din Răsărit.

Biserica Harul cu colinda la prieteni

Cu ajutorul
Domnului
s-au strâns
\$6 630.

Children from FRBC - "Hark, now hear the angels sing, a king was born
today and man will live for evermore, because of Christmas Day".

Masă de dragoste cu scopul strângerii de
ajutoare pentru Casa de bătrâni din
Belobreșca, județul Caraș-Severin.

Ne pasă de slava lui Dumnezeu?

Suntem noi îngrijorați, sau ne pasă nouă de onoarea lui Dumnezeu? Acesta este alt test pentru a ne verifica dragostea pentru Dumnezeu. Trebuie să știm că reacțiile noastre la lucrurile care ni se întâmplă, nu ne afectează numai pe noi, ci și onoarea lui Dumnezeu. Atunci când noi păcătuiți și păcatul iese la iveală, numele lui Dumnezeu este dezonorat. Oamenii din jur vor judeca pe credincioși prin acel unul care a păcătuit, și reputația Bisericii sau a Domnului Isus, care este Capul ei, are de suferit. Cei necredincioși știu la fel de bine ca și noi ce avem voie și ce nu avem voie să facem. Când David a păcătuit împotriva lui Urie, proorocul Natan îi spune din partea Domnului: „*Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească, săvârșind fapta aceasta, fiul care ți s-a născut va muri*” (2 Samuel 12:14). Domnul i-a iertat păcatul lui David pentru că s-a pocăit. Dar consecința păcatului său s-a răsfrânt asupra copilului lui.

Același lucru s-a întâmplat și cu Moise, când poporul a continuat să cârtească împotriva lui și voia să-l ucidă cu pietre. Dumnezeu a vrut să nimicească poporul trimițând peste el o ciumă, dar Moise a stat între popor și Dumnezeu și iată argumentul lui Moise prin care a oprit mânia lui Dumnezeu: „*...Dacă omori pe poporul acesta acum ca pe un singur om, neamurile care au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice: «Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da»*” (Numeri 14:13-16).

Noi suntem „reclama” lui Dumnezeu pe pământ. Pavel folosea comparația cu „*epistola, cunoscută și citită de toți oamenii - o epistolă a lui Cristos, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, pe niște table care sunt inimi de carne*” (2 Cor. 3:2,3). De aceea trebuie să fim tot timpul conștienți de imaginea lui Dumnezeu pe care o proiectăm în lume. Să ne doară când lucrarea lui Dumnezeu are de suferit din pricina copiilor Lui. Vor iubi oamenii pe Dumnezeu ori Îl vor urî din pricina faptelor sau atitudinilor mele? Dacă nu ne pasă de onoarea lui Dumnezeu, este un indiciu și o dovadă clară că nu-L iubim. Și nu ar trebui să rămânem nepăsători la faptul acesta. Mulți dintre noi ar fi gata să facă orice numai să-și salveze reputația personală, deși ar trebui să fim morți față de ea.

Cu cât suntem mai conștienți de reputația noastră și vrem s-o apărăm, cu atât mândria și orgoliul sunt mai mari.

Îl căutăm noi pe Domnul Dumnezeu din toată inima?

Vrem noi, așa cum spunea apostolul Pavel, să-L câștigăm cu orice preț? Este pasiunea noastră aceea de a fi neprihăniți, de a-L cunoaște pe El și puterea învierii Lui? (Filipeni. 3:9-10) Ne luptăm pentru premiul chemării cerești sau ne irosim toată energia pentru a nu ne scăpa niciuna din plăcerile lumii acesteia? Cine este prieten cu lumea, se face vrăjmaș cu Dumnezeu. Cuvântul cel mai popular și de dorit astăzi este „*fun*”- distracție. Oamenii vor să se simtă bine, chiar și în Casa Domnului, indiferent de cât îi costă drogul, concediul, casa sau mașina. Pavel le scria filipenilor că lucrurile care pentru el erau cândva un câștig, acum ajunseser să le socotească ca niște gunoarie, comparat cu prețul nespus de mare al cunoașterii Domnului Isus. Când plecăm din lumea aceasta, plecăm cu mâinile goale. Tot ce ne urmează sunt doar faptele. Cât de mult mă implic în lucrarea lui Dumnezeu? Cât de mult cheltuiesc pentru evanghelizarea altora? Cât de mult mă doare pentru cel lipsit de lângă mine? Mă doare și pe mine ce Îl doare pe Dumnezeu? Atunci poți spune că îl iubești pe Dumnezeu!

Într-o zi a venit la noi cineva și ne-a făcut reclamă la un „*pat*” care, zicea el, ne garantează sănătate și o viață lipsită de dureri. Patul costa nu mai puțin de \$11.000. Bineînțeles că nu ne-am permis un așa lux. Dar și dacă aș fi avut acei bani nu l-aș fi cumpărat, pentru că m-aș fi simțit vinovată să dorm într-un pat scump, în timp ce atâția alții dorm pe o saltea de paie sau într-un cort.

Îi iubim noi pe frați, pe poporul lui Dumnezeu?

Apostolul Ioan spune că nu putem afirma că Îl iubim pe Dumnezeu și în același timp să îi urâm pe frați. Și dacă-i iubim, cum ne manifestăm dragostea față de ei? Noi toți, zicem, suntem copiii lui Dumnezeu, spălați în sângele prețios al Domnului Isus. E normal ca un tată și o mamă să-și iubească toți copiii la fel. Nu totdeauna însă se întâmplă așa cu noi, dar cu siguranță, Dumnezeu nu face discriminare.

Noi toți avem acces la dragostea Sa, și binecuvântarea Lui este pentru toți cei ce-L iubesc și se încred în El. Dar ca și frați unul cu altul, și cu Domnul Isus, ne dorim noi compania? Ne place să fim împreună la slujire, la închinare, la rugăciune, la lucru, când este vorba de Casa Domnului? Ne place părtășia cu sfinții lui Dumnezeu? Anticipăm cu bucurie orice adunare de Duminică sau din timpul săptămânii, cu frații noștri? În ultimii 30 de ani am văzut și au trecut prin Biserica noastră foarte mulți creștini numai de Duminică dimineața. Dar cele mai multe probleme și căderi le-au avut acești creștini.

Ce efort facem în sensul acesta? Este mersul la adunările frățești o rutină, o plăcere sau o obligație? Cum v-ați simțit dacă copiii voștri ar neglija să vină acasă când este timpul de cină sau la prânz? Când nu v-ar căuta la telefon sau nu v-ar scrie nicio scrisoare? Părtășia frățască întreține viața spirituală și îl maturizează pe creștin. Nu la întâmplare a scris și Pavel: „Să nu părăsiți adunarea, cum au unii obicei”. Fratele Nicolae Moldoveanu are o cântare frumoasă,

pe care mulți o știm: „la jugul lui Cristos pe umăr”. Una din strofe spune așa:

*Cristos Cel Sfânt te va cunoaște
În sărăcie, nu-n belșug
Că mulți au stat cu El la mese,
dar prea puțini au tras la jug.*

În urma acestor meditații, poți spune că într-adevăr Îl iubești pe Dumnezeu? Dacă Dumnezeu nu te-ar avea decât pe tine, ar putea conta El pe tine să duci mai departe Evanghelia și la alții care n-o cunosc? Suntem noi doar niște consumatori ai harului lui Dumnezeu? Îl iubim pe Dumnezeu doar pentru ce ne dă în fiecare zi sau Îl iubim pe Dumnezeu pentru ceea ce este El pentru noi, o Persoană, un Dumnezeu, un Mântuitor, un Tată vrednic de iubit? Crezi că este Domnul mulțumit de dragostea pe care l-o arăți? Dragostea lui Dumnezeu a făcut cea mai mare diferență în viața mea și a ta. Îl vom iubi noi în așa măsură pe Dumnezeu și pe semenii, încât trecerea noastră prin lume să facă o diferență? Mă rog ca Domnul să ne învețe cum să-L iubim, nu doar cu vorba, ci să reflectăm dragostea Lui în tot facem și suntem.

Biserica Baptistă Română Perth

*We wish a very Special Birthday to Lidia Crișan.
Thank you for your servant heart. May God bless you.*

*„Noi suntem femei care sărează,
Femeile legământului,
Femeile binecuvântării.
Ajută-ne, Doamne, să fim sare în această lume.
Sare plină de aromă, plină de vindecare,
Sare care poate fi folosită”.*
Charlene Elizabeth Fairchild (din Almanahul Dorca 2007).

YOU'RE INVITED!

DESIGNED for JANUARY
ENGINEERED to LAST

PRAYER FOR TRADIES

A FREE EVENT TO MEET
CHRISTIAN TRADIES,
MAKE NEW FRIENDS, PRAY AND
WORSHIP THE HOLY SPIRIT.
FINGER FOOD, LIGHT REFRESHMENTS, TEA
AND COFFEE AT THE END

WHEN: SATURDAY JANUARY 18TH 3.00 - 5.00 PM
WHERE: CORINELLA PUBLIC HALL
38 SMYTHE STREET CORINELLA
BY: PHILADELPHIA PENTECOSTAL CHURCH
CORINELLA GROUP

RSVP BY 18TH TO EMANUEL PANAIT: 0434032914

Kids are welcome!
Free transport for those in Bass Coast who
need a lift!

Este vremea cântarului?

Pastor Ionuț Gagi

„Iată scrierea care a fost scrisă: Numărat, numărat, cântărit și împărțit! Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!” (Daniel 5:25-27).

Nu am ales acest text pentru a povesti ce s-a întâmplat cu fiul lui Nebucadnețar, Belșațar, ci doresc să scot în evidență faptul că „Cineva” privește ceea ce faci și îți cântărește inima... Vreau ca fiecare dintre noi să înțelegem că toate lucrurile sunt ale Domnului – inclusiv noi înșine – și, mai mult de atât, El are dreptul să cântărească viața ta, inima ta, acțiunile tale, gândurile tale... și ale mele.

Știm cu toții că sfârșitul unui an și începutul altui an este momentul în care se fac evaluările, cântăririle, măsurătorile și chiar se fac rezoluții, indicatori, promisiuni pentru noul an – fie că vorbim de Biserică, viața de familie, afacere, muncă și multe alte lucruri. Dacă ar fi să facem o evaluare din punct de vedere tehnic, ar însemna să folosim rezultate cantitative, rezultate calitative și indicatori. Adică trebuie să măsurăm ce am făcut, cât de bine am făcut și ce măsură/cantitate. În mod evident planul acesta ni-l facem la început de an, nu? Acum vă întreb: își mai aduce cineva aminte ce și-a propus la începutul acestui nou an? Nu vă grăbiți; chiar vă îndemn să vă gândiți puțin.

După ce suntem mântuiți, ce trebuie să facem? Așteptăm să murim, să mergem în Cer pur și simplu?

Am o veste pentru fiecare credincios: Domnul Isus a poruncit în Matei 28 următoarele lucruri: „Duceți-vă și faceți ucenici

din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit”.

Mi s-a zis de mai multe ori după ce am predicat că tot spun lucruri pe care le cunoaștem deja și tind să plictisesc oamenii. Iar vorbesc despre *Marea trimitere*?... Am răspuns: „Păi, dacă tot spun lucrurile astea, înseamnă că... nu le văd aplicate!”. Ferească Dumnezeu de predicatorii care vorbesc de lucruri „noi” pentru a-și arăta înțelepciunea! Predicarea este făcută pentru și în Numele Dumnezeului Cel Drept, pentru Regele Regilor, Domnul nostru!

De ce vorbesc astăzi despre marea trimitere? În primul rând, fiecare lucru pe care îl faci în viața ta de creștin va afecta ascultarea ta față de porunca Domnului din Matei 28! – Cum așa? Haideți să vedem:

- Dacă te cerți cu fratele tău cu siguranță nu vei putea spune cuiva cât de minunat este Dumnezeu tău și cât de mult ți-a schimbat viața;
- dacă nu stai în Cuvântul lui Dumnezeu nu vei ști cum să faci ucenici, nu vei fi în stare să duci Vestea bună;
- dacă nu te rogi, nu vorbești cu Dumnezeu, nu ai acea părtășie cu El, nu vei fi plin de Duhul Sfânt, vei face totul prin puterile tale și vei da faliment (dacă vei face ceva);
- dacă îți tratezi familia într-un mod necorespunzător, cu siguranță lucrul acesta îți va afecta

ascultarea față de „Marea trimitere”.

Exemplele pot continua ore întregi, dar este foarte important să înțelegem că fiecare colțișor din viața noastră afectează ascultarea noastră față de poruncile lui Dumnezeu!

Suntem la sfârșit de an și începutul unui An Nou. Vorbim de cântar, despre evaluare... Ce ar fi să ne facem o evaluare chiar acum? Oare ce am făcut și cât am făcut pentru Domnul? Cum a fost relația noastră cu Domnul în anul care a trecut? Ne-am îndeplinit planul proiectat la începutul anului?

Când Billy Sunday a fost convertit la Cristos, un creștin a pus mâna pe umărul sau și i-a zis: „Billy, îți spun trei lucruri extrem de importante, pe care dacă le ții, nimeni, niciodată, nu poate să-ți spună că ești un încălzitor de bancă în Biserică. Stai 15 minute pe zi și ascultă-L pe Dumnezeu, stai 15 minute pe zi și vorbește cu Dumnezeu, iar cel de-al treilea lucru – pune de-o parte 15 minute pe zi pentru a vorbi cu alții despre Dumnezeu”.

„De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintii, sporii întotdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică” (1 Cor 15:58).

Domnul cântărește lucrarea fiecăruia dintre noi...

Tu, cum vei ieși la cântar?

RVE Timișoara – provocarea de fi sare și lumină în societate

Dumnezeu a scris o nouă pagină în agenda Lui, în dreptul nostru. Ne-a pregătit fapte bune, ca să umblăm în ele. Alături de noi, sunt sute de voluntari care se roagă, donează sau se implică practic.

Fii parte din această lucrare. Roagă-te pentru lucrarea *Radio Vocea Evangheliei Timișoara*.

Ne rugăm pentru creșterea puterii de emisie, astfel ca tot mai mulți oameni să poată recepționa radioul. În prezent puterea este mică de 100W și calitatea semnalului este slabă în anumite zone;

* Rugați-vă pentru oameni plin de duh și înțelepciune care să se alăture acestei lucrări și să oferim emisiuni pline de miez și substanță;

* Rugați-vă pentru un sediu nou în care să ne desfășurăm activitatea. Funcționăm într-un apartament mic, la etajul patru dintr-un bloc, într-un spațiu insuficient pentru echipa și proiectele noastre;

* Rugați-vă pentru distribuirea emisiunilor și în format video, pentru a ajunge la mai mulți oameni cu Evanghelia. Am pornit o colaborare cu televiziunea CREDO;

* Susțineți-ne în proiectele evanghelistice pe care le derulăm:

- Proiectul radio „Galaxy” – difuzăm o oră de program creștin pe un post de radio secular, care acoperă toată Oltenia, o audiență de peste 2 milioane de oameni

- Proiectul „Spitale” – distribuirea în sala de așteptare de la spitale, la serviciul Urgențe în Timișoara, a unor colete care să conțină o apă plată, un pachet de biscuiți, un Noul Testament. Peste 28 000 de astfel de colete au fost distribuite în ultimii doi ani;

- Proiectul „Ecrane în oraș” – afișarea pe ecrane în oraș a mesajelor creștine, în zonele cele mai aglomerate și circulate

Vă chemăm să fiți parteneri cu noi în aceste proiecte, în post și rugăciune.

Dincolo de orice proiect, înțelegem că Dumnezeu urmărește să zidească un caracter frumos în fiecare dintre noi, în care să se reflecte dragostea și bunătatea Lui.

* Rugați-vă pentru noi să nu scăpăm cel mai important lucru din lume – să facem din Cristos prioritatea vieții noastre.

Ioan Ciobotă Telefon: +40 728 276 516, Email: ciobotaioan@yahoo.com

Misiunea Hope for Africa

Dacă vrei să atingi
trecutul, atinge o piatră.

Dacă vrei să atingi
prezentul, atinge o floare.

Dacă vrei să atingi
VIITORUL, atinge O VIAȚĂ!

Pune un zâmbet pe fața
unui copil azi, ajutând!

Detalii, donații:
www.hopeforafrica.ro/doneaza

Are You a Counterfeit Christian?

What are *qualities* of a counterfeit Christian? Much like fake money, fake Christians have no value. They go around flaunting their love of Christ when in reality they only have large egos that are against Christ's wishes.

Jesus says, in Matthew 7:24, that eventually counterfeit Christians will be exposed. Those who aren't following the true laws of Christianity will not reap the benefits of those who work hard to have a true, deep, meaningful relationship with Jesus Christ.

They focus on good-works salvation

People who pride themselves on doing good deeds in the name of God aren't actually being the best for God at all. Outwardly you may be a good, moral person that is zealous for religious activities and wants to get on the ground to do good for others. However it crosses a line when you think you are better than someone else for the work you put in. No person can gain entrance into heaven through performing good deeds, and no one Christian is better than another. Christians need to accept God as their true way into heaven and that is all. While Jesus also would love to see the great things you could do to help out your local community, soup kitchen or the environment, it's not the "golden pass" to have an afterlife with Him. No one Christian should ever look down on another for not doing enough good works. That is not up for any of us to decide.

They shrug off small sins

Do you wonder how close you can get to sin without actually sinning? Do you sometimes think that the smaller sins you commit aren't all that bad? Maybe it's getting a bit more drunk than you should, telling your boss that little white lie, or they may be things you don't think matter but really do. You are ultimately hurting yourself and others in the process.

You should not be asking for forgiveness of sin, but first asking if you have permission in the first place. If you know it is not right in God's eyes, why would you do it? Instead of flirting with sin, learn how to fall in love with God. You should have a desire to become

closer with Him each second, as opposed to finding more ways you can get closer to evil.

Don't engage with non-Christians

Counterfeit Christians don't think it's acceptable to associate with real sinners and remain a real Christian. They don't try and reach out to those that are broken, need help, and are struggling to find the right path in life. They look at those people and think "God is not with them." That is incredibly far from the truth. Repeatedly, Jesus associated with tax collectors, talked to prostitutes, and touched sick people. In Jewish culture, touching sick people made you ceremonially unclean. Jesus didn't care, and walked with them anyways. For Christians, holiness doesn't mean separating from the broken but rather engage with them. Through doing so, we spread the true word of the Lord.

Only talk to God on Sunday

Counterfeit Christians are the type that may only come to church on Sunday for an hour and then never talk to God again the rest of the week. They may talk poorly about their significant others all week but then show up to church holding their hand while sitting in a pew. They may lead a Sunday School class every week, but spend their weeknights getting drunk at bars. They do not keep a positive relationship going with God through the rest of the week and are actually very distant from Him. In order to create an intimate connection with Christ, you must be willing to put in the work. That requires prayer outside of the church building, and attending more than just on Easter and Christmas holidays.

The Jesus life is about loving God with all of your heart, mind, and strength, and it's about transferring God's love onto every person you encounter. Counterfeit Christians don't get this. Instead, they treat Christianity as a small portion of their day to day lives and not a priority. Don't get caught up in the endless interpretations about doctrines. Get caught up in the love of Jesus.

<https://www.beliefnet.com>

Bile de cozonac - fără coacere

Ingrediente:

1 cozonac de aprox. 500 g.
200 ml. apă
4 linguri zahăr
1 lingură esență de rom
3 linguri cacao
150 g. unt
150 g. nucă măcinată
Nucă de cocos sau cacao și nuci mărunțite, pentru ornat.

Mod de preparare:

Se taie mărunț cozonacul; se pune în bolul robotului de bucătărie și se face pesmet (mare) sau se fărâmițează între degete cât mai fin. Se face siropul, punând la fiert apa și zahărul, care se lasă cca. 5 minute din momentul în care începe să clocotească. Se lasă apoi la răcit. Se toarnă peste pesmetul de cozonac și se omogenizează bine. Se freacă spumă untul și se amestecă cu cacao, nucă măcinată și rom. Se adăugă apoi la pesmetul însiropat de cozonac. Se amestecă totul foarte bine și se pune la frigider pentru cca. 2 ore sau peste noapte, până când aromele se întrepătrund, iar amestecul se întărește. Se modelează biluțe din compoziția rece și se dau prin nuca de cocos sau cacao. Astfel vom putea folosi rămășițele de cozonac (sau orice fel de prăjituri, cornulețe, etc. întărite) și să le transformăm într-o prăjitură nouă și la fel de gustoasă. Poftă bună.

Revista Speranța și eu personal mulțumesc tuturor cititoarelor pentru încurajarea pe care ne-o dați prin citirea revistei și aprecierile dumneavoastră. Dorim ca Sărbătoarea Crăciunului și Noul An 2020 să aducă în casele dumneavoastră belșug, pace, bucurii și dragoste în familie și în Biserică.

Aneta Oprănescu

Ultimele fotografii venite la redacție

La colindat cu Biserica Baptistă din Perth

Colinde cu Biserica Maranata, Melbourne

- REVELION -

Biserica Penticostală Philadelphia, Melbourne

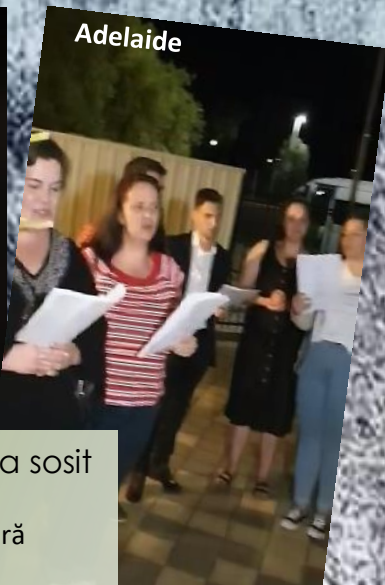
COLINDE

Philadelphia, Melbourne

Betel

Adelaide

Tabor, Melbourne

Creștini, Crăciunul a sosit

Covorul alb se-așterne iară
Din crivățul dezlănțuit
Noi colindăm pe timp de seară,
Creștini, Crăciunul a sosit.

Și gerul parcă se-ncălzește
Iar vântul aspru-a-conținut
În suflete speranța crește,
Creștini, Crăciunul a sosit.

În înserarea ce apune
Și timpul parcă s-a oprit,
Ca micul Prunc venit pe lume
Să-și doarmă somnul liniștit.

Copil preasfânt ce-aduci nădejde
La somnul Tău și noi veghem,
Și dragostea Te însoțește
În staulul din Betleem

Semănător de mângâiere
Celor sărmani și suferinzi,
Aduci iubire și putere
Și prin credință biruinți.

De-aceea noi, pe timp de seară,
Prin drumul greu și troienit
Va colindăm și spunem iară:
Creștini, Crăciunul a sosit.

Maranata, Melbourne

Speranța Melbourne

Harul
Melbourne

Prima Biserică, Melbourne

Harul
Gold Coast